

Вноситься
народним депутатом України
Гетманцевим Д.О.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування податком на додану вартість операцій з дистанційного продажу товарів, які переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13—17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) доповнити підпунктами 14.1.49¹—14.1.49⁵ такого змісту:

“14.1.49¹. дистанційний продаж товарів — постачання з використанням електронного інтерфейсу товарів (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, які відправляються або транспортуються особою, яка здійснює постачання, або від її імені, у тому числі якщо така особа опосередковано бере участь у перевезенні або відправленні товарів, з території іншої країни на митну територію України фізичній особі (покупцю);

14.1.49². підприємство електронного інтерфейсу — це особа-резидент або особа-нерезидент, яка здійснює управління електронним інтерфейсом та сприяє дистанційному продажу товарів через електронний інтерфейс.

У розумінні цього пункту поняття “сприяє” означає використання електронного інтерфейсу для забезпечення встановлення контактів та укладення угод між фізичними особами (покупцями) і особами, які пропонують товари для продажу через електронний інтерфейс;

14.1.49³. електронний інтерфейс для цілей правил дистанційного продажу товарів — електронна система, яка дає змогу двом незалежним системам або системі та кінцевому користувачу (фізичній особі (покупцю) взаємодіяти за допомогою пристрою або програми, зокрема вебсайт, портал,

шлюз, торговельний майданчик, інтерфейс прикладної програми (API) тощо;

14.1.49⁴. посередник підприємства електронного інтерфейсу — це фізична особа — підприємець або юридична особа, яка утворена та провадить свою діяльність відповідно до законодавства України, яка визначена підприємством електронного інтерфейсу — нерезидентом як особа, яка від імені та за дорученням такого підприємства електронного інтерфейсу є відповідальною за виконання зобов'язань, визначених правилами дистанційного продажу товарів;

14.1.49⁵. правила дистанційного продажу товарів — сукупність норм цього Кодексу і Митного кодексу України, які встановлюють порядок оподаткування податком на додану вартість, що застосовується до операцій з дистанційного продажу товарів, які ввозяться на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, який може бути обраний підприємством електронного інтерфейсу та підлягає застосуванню такою особою до всіх дистанційних продажів товарів, яким він сприяє”;

2) підпункт 14.1.139 після абзацу сімнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

“е) підприємство електронного інтерфейсу”.

У зв'язку з цим абзаци вісімнадцятий — двадцять перший вважати відповідно абзацами дев'ятнадцятим — двадцять другим;

3) підпункт 14.1.191 після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

“є) дистанційний продаж товарів”.

У зв'язку з цим абзаци десятий і одинадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим і дванадцятим.

2. У пункті 39¹.1 статті 39¹:

1) в абзаці першому слова “крім сплати акцизного податку” замінити словами “крім сплати податку на додану вартість по операціях з дистанційного продажу товарів та акцизного податку”;

2) після абзацу четвертого доповнити новими абзацами такого змісту:

“Для цілей визначення підприємством електронного інтерфейсу — резидентом належності постачання товарів, що підлягають ввезенню на митну територію України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях, до дистанційного продажу товарів, та для здійснення нарахування та сплати податку на додану вартість по операціях з дистанційного продажу товарів, застосовується офіційний курс національної валюти до іноземної валюти, встановлений Національним банком України, що діє на 0 годин дня отримання коштів продавцем або іншою особою на користь продавця в оплату вартості проданого товару,

незалежно від того, коли такі товари будуть ввезені на митну територію в Україну.

Для цілей визначення підприємством електронного інтерфейсу — нерезидентом належності постачання товарів, що підлягають ввезенню на митну територію України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях, до дистанційного продажу товарів, таким підприємством застосовується останній опублікований курс євро до іншої іноземної валюти, в якій здійснюється таке постачання, визначений Європейським Центральним Банком, що діє на 0 годин першого числа місяця, в якому здійснюється таке постачання товару.

Для цілей здійснення сплати податку на додану вартість по операціях дистанційного продажу товарів, у разі, якщо підприємство електронного інтерфейсу є нерезидентом, застосовується останній опублікований курс євро до іншої іноземної валюти, визначений Європейським Центральним Банком, що діє на 0 годин дня подання звіту про нарахування та сплату митних платежів відповідно до статті 191¹ цього Кодексу.”.

У зв’язку з цим абзаци п’ятий — десятий вважати відповідно абзацами восьмим — тринадцятим.

3. У статті 180:

1) пункт 180.2¹ доповнити словами “крім випадків ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, що придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів”;

2) доповнити пунктом 180.2³ такого змісту:

“180.2³. Особою, відповідальною за нарахування та сплату до бюджету податку по операціям з дистанційного продажу товарів, — є підприємство електронного інтерфейсу.

У разі якщо підприємство електронного інтерфейсу є особою — нерезидентом, посередник, визначений таким підприємством, вважається також особою, відповідальною за нарахування та сплату до бюджету податку за операціями з дистанційного продажу товарів підприємства електронного інтерфейсу”;

3) у пункті 180.3 слова і цифри “у пунктах 180.2, 180.2¹ і 180.2²” замінити словами і цифрами “у пунктах 180.2, 180.2¹—180.2³”.

4. У пункті 186.1 статті 186:

1) у підпункті “а” слова “у підпунктах “б” і “в” замінити словами “у підпунктах “б”, “в” і “г””; підпункт “б” після слова “особою” доповнити словами “(крім випадку, передбаченого у підпункті “г” цього пункту)”;

2) доповнити підпунктом “г” такого змісту:

“г) місце, де товари, які придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів, перебувають на момент завершення перевезення

(пересилання) товарів одержувачу — фізичній особі на митній території України”.

5. У статті 191:

1) у пункті 191.1 слова “у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі,” замінити словами “у міжнародних поштових та експрес-відправленнях (крім випадків ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, які придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів), у несупроводжуваному багажі”;

2) у підпункті 191.1.1 пункту 191.1 слова “частина сумарної фактурної вартості” замінити словами “сумарна фактурна вартість”.

6. Доповнити статтею 191¹ такого змісту:

“Стаття 191¹. Особливості оподаткування операцій з дистанційного продажу товарів, що ввозяться на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

191¹.1. Особливості оподаткування податком, визначені цією статтею, застосовуються до операцій з дистанційного продажу товарів, за таких умов:

а) такі товари переміщуються (пересилаються) на митну територію України на адресу одного одержувача — фізичної особи в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача — фізичної особи в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях;

б) постачання товарів здійснюється з дотриманням заборон та обмежень, встановлених статтею 235 Митного кодексу України.

191¹.2. Порядок обліку осіб, відповідальних за нарахування та сплату до бюджету податку за операціями з дистанційного продажу товарів, та зняття їх з обліку визначається Митним кодексом України.

191¹.3. Базою оподаткування податком на додану вартість операцій з дистанційного продажу товарів є сумарна фактурна вартість таких товарів, визначена відповідно до Митного кодексу України.

Податок становить 20 відсотків бази оподаткування.

Якщо підприємство електронного інтерфейсу є особою — нерезидентом, база оподаткування і сума податку визначаються в іноземній валюті, в якій здійснюється дистанційний продаж товару.

Якщо підприємство електронного інтерфейсу є особою — резидентом, база оподаткування і сума податку визначаються в національній валюті.

191¹.4. Датою виникнення податкових зобов’язань у разі дистанційного продажу товарів є дата отримання коштів продавцем або іншою особою на користь продавця в оплату вартості проданих товарів.

191^{1.5}. Базовим звітним періодом є календарний місяць.

191^{1.6}. Особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, подає контролюючим органам, визначеним у пункті 41.1.2 статті 41 цього Кодексу, звіт про нарахування та сплату митних платежів до 20 числа другого календарного місяця, що настає за останнім календарним днем звітного періоду, незалежно від того, чи здійснювалися протягом такого звітного періоду операції з дистанційного продажу товарів.

У разі якщо у майбутніх звітних періодах особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку, самостійно виявляє помилки, що містяться у раніше поданому нею звіті про нарахування та сплату митних платежів, така особа зобов'язана надіслати уточнюючий розрахунок до такого звіту.

Порядок формування та подання звіту про нарахування та сплату митних платежів, уточнюючого розрахунку до такого звіту, затверджується Кабінетом Міністрів України.

191^{1.7}. Сума податку, зазначена у звіті про нарахування та сплату митних платежів за операціями з дистанційного продажу товарів, підлягає сплаті в національній валюті або в іноземній валюті (долар США або євро) протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку для подання такого звіту, у порядку, визначеному Митним кодексом України.

191^{1.8}. У разі ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, придбаних за правилами дистанційного продажу товарів, виконання обов'язку із сплати податку забезпечується шляхом надання забезпечення сплати митних платежів підприємством електронного інтерфейсу, якщо така особа є резидентом або посередником підприємства електронного інтерфейсу, якщо таке підприємство електронного інтерфейсу є особою — нерезидентом, у спосіб, визначений Митним кодексом України.

У разі якщо особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, у встановлений строк не подає звіт про нарахування та сплату митних платежів за операціями з дистанційного продажу товарів або у встановлений строк не сплачує податок, контролюючий орган, визначений підпунктом 41.1.2. пункту 41.1. статті 41 цього Кодексу, вживає заходів, визначених цим Кодексом та Митним кодексом України.

191^{1.9}. Особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, зобов'язана вести окремий облік операцій, які підлягають оподаткуванню відповідно до цієї статті з урахуванням вимог, встановлених Митним кодексом України.

191¹.10. Податок на додану вартість, що сплачується відповідно до цієї статті, зараховується до спеціального фонду Державного бюджету України та спрямовується на забезпечення потреб Збройних Сил України.”.

7. Підпункти 196.1.16, 196.1.17 пункту 196.1 статті 196 виключити.

8. Статтю 197 доповнити пунктами 197.29—197.31 такого змісту:

“197.29. Звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції із ввезення на митну територію України товарів (крім підакцизних), що придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів.

197.30. Звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції із ввезення на митну територію України товарів (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 45 євро, для одного одержувача — фізичної особи в одній депеші від одного відправника — фізичної особи у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника — фізичної особи у міжнародних експрес-відправленнях.

Звільнення від оподаткування, передбачене цим пунктом, застосовується до операцій із ввезення на митну територію України товарів, що надсилаються відправником одержувачу без оплати, у разі, якщо такі товари призначені для особистих, сімейних та інших потреб, не пов’язаних з провадженням підприємницької діяльності.

197.31. Звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції із ввезення на митну територію України товарів (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, у несупроводжуваному багажі”.

9. Статтю 198 доповнити пунктом 198.6¹ такого змісту:

“198.6¹. Особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, не здійснює формування податкового кредиту за операціями з дистанційного продажу товарів”.

10. Статтю 201 доповнити пунктом 201.17 такого змісту:

“201.17. Особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, не складає податкові накладні за операціями з дистанційного продажу товарів”.

11. Статтю 203 доповнити пунктом 203.1¹ такого змісту:

“203.1¹. Особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, не складає податкові декларації за операціями з дистанційного продажу товарів”.

12. Підрозділ 2 розділу XX “Перехідні положення” доповнити пунктом 100 такого змісту:

“100. Звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з дистанційного продажу товарів, призначених для цілей безпеки та оборони, операції з ввезення на митну територію України яких звільнено від оподаткування податком на додану вартість відповідно до пунктів 87¹ та 92 цього підрозділу. Порядок звільнення від оподаткування, у тому числі шляхом повернення сплаченого податку на додану вартість фізичній особі, яка придбала такі товари згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановлюються Кабінетом Міністрів України.”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:

пунктів 5, 8, 12 розділу I цього Закону (щодо внесення змін до статей 191, 191¹, 196, 197 та пункту 100 розділу XX “Перехідні положення” Податкового кодексу України), які набирають чинності через 45 днів з дня, наступного за днем опублікування в газеті “Голос України” рішення Кабінету Міністрів України про забезпечення можливості запровадження правил дистанційного продажу товарів, визначених цим Законом, але не раніше 1 липня 2027 року.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

